7. Os ja mulle mullu ütlnu,
Tsona kõrtsin wai kõnelnu,
Et tulid mooga eeleleina,
Eeleleina, wõeleleina,
Peeb jõnu pillumaie,
Manu oles wõttan mati jahu,
Kats wai matti naara jahu.
Sis oles tenna lõtal lahatüst,
Wanal wai atal augutust.—
Waiki, waiki wanaste tõttu,
Kodaniste kõputatu,
Rü (re) talutsta tahutu.—

E. ü. Wiiu Kiis.

Seesama laul tõise laulmise ette ütlemise järele on nii:

Nõukene, noorukene,
Os ja jedä eilä mulütelnu
Tsona kõrtsin wai kõnelnu,
Et tulid mooga eeleleina,
Eeleleina, wõeleleina,
Peeb jõnu pillumaie,
Manu oles wõttan mati jahu,
Kodu jättan koli täie.

Kodu jäi mul juurta jälge,
Laua pääle laulu lehte.
Oota, oota oru Anne,
Oota, oota olja Juu,
Kuima jõnd jõud,
Sis ma joka teid jõnule,
Mari pista p—jeesse,
Laula laulu lehtejõda.—

E ü Kert Weeberg. 60 a. w.

8. Mis jäält mäelt paistanes?
Kõrk mäelt paistanes.
Kes jääl kõnkun eläwa?
Kolm noorta noorikuda,
Neli noorta naitsikesta.
Mis na kuagi tööda teewe?
Ute jäät kudas kulda jakka,
Teine weerit wikel jäkka,
Kolmas ikne wellekesta.—
Ute oli welleke minule,
Obepärjäke õele,
Kaunis jalane kaole.
Tüzi jepaole jugenu:
Tegis wallal walleida,
Kihelkonnal kirweida,
Noorlet meistel mõõga päisla,
Naidistel nugadi päida.

Wald ei kita wallcida,
Kihelkond kirweida,
Noore mihe mõõga päisla,
Naidesse nugade päida.
„Minu noori wellekene!
Tangi taskusse wõtta,
Pihi pista räästässe
Jule maale kündamaie,
Kündamaie, külwamaie.
Tü (te) ja Riiani rügije,
Ette Riiga erneida,
Taade Kua laterida.
Sis jinu hääs ütleldes,
Sis jinu kallis kaswates.
Hää küll naese poegeesse,
Hää oli emä jinu hoidan,
Kallis emä jinu nandan.“—

E ü. Kert Weeberg, 60 a. w.

9 Kukume, jõsarakene,
Kukume külä kukal,
Laulame walla waeli (wõsu)
Küla tuli wällä kulleleme.
Wallaze waatamaie:
„Kulle, kun laulwa näin noore,
Kulle, kun kukwa käo kolmi,
Wiwun laulwa, Harjun laulwa,
Wiwun laulwa witsa pääle,
Harjun haawa oksa pääle,
Kõpun kõewa leke pääle.“—
Sinna mõtsa murdunes,
Sinna laasi launenes,
Sääl om wida rinnatsile,
Wana paku paaritsile,
Wana alu waastasteku.
Os ma ep sääl ollu,
Sääl ollu, tääl käinu,
Kus mu eli elxines
Wai mu kurne kuulunes.
Eli elxi Helmeese,
Kurne kuulus Kura maale.
Oh mu hädä, häälenesta,
Kumuta kurgukesta.
Häale üst (ust) änni härja paari,
Kurzu üst kullatu ubine.

E. ü. Kert Weeberg, 60 a. w.

10. Minu noore wellekene!
Ära ma näi neegi päiwä,
Neegi päiwä, neegi päiwä,
Kui ja kõndsed kõrtsi teeda,
Kui ja lipsed küna teeda:
Ute oli jul uure (wõo) peräu,
Kari oli karja kutsikida,
Sälsed näida koosjuelle:
„Tere, tere näukene,
Tulin sulle koosjuelle,
Kas ja tahat mulle tulla.“
„Ei ma ei tohi sulle tulla.
Ära näi ma neegi päiwä,
Neegi päiwä, neegi päiwä,
Kui ja kõndsed kõrtsi teeda,
Kui ja lipsed küna teeda:
Ute oli jul uure (wõo) peräu,
Kari karja kutsikida.

Mina ei tohi sulle tulla:
Sul om kulan käunne naist,
Tõsel talul tõisi wõrsi,
Tulgd weel minu koosjuelle.
Mina püia (pääs) puniskene,
Mina ei taha talu poegi
Egi kõrtsi joodikida.
Mul tule meesi muialt maalta,
Mul tule Hantsu Arju maalta,
Kes wiib püia peeneseese,
Kabu kauniste kaswatet.
Jumal hoitku (tõ), Maarja kaitsku
Kes ja joodiku jorule,
Olle kurna Koltsellle.
Näin üst püät raha lugeme,
Näin üst püät panti paneme,
Hinda andma ende rasta,
Ei tule näin koosjuelle.“—

E ü. Kert Weeberg, 60 a. w.